

Sygn. akt VIII C 2463/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Wyższej Szkole (...) w Ł.

o zapłatę

zasądza od pozwanej Wyższej Szkoły (...)

w Ł. na rzecz powoda M. S. kwotę 10.518 zł (dziesięć tysięcy pięćset osiemnaście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 7 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty;

zasądza od pozwanej Wyższej Szkoły (...)

w Ł. na rzecz powoda M. S. kwotę 3.917 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości;

nakazuje zwrócić z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powoda M. S. kwotę 226 zł (dwieście dwadzieścia sześć złotych) tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt VIII C 2463/18

UZASADNIENIE

W dniu 31 sierpnia 2018 roku powód M. S., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanemu Wyższej Szkole (...) w Ł. powództwo o zapłatę kwoty 10.518 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, że w dniu 15 sierpnia 2017 roku strony zawarły umowę zlecenie, na mocy której powód zobowiązał się świadczyć na rzecz pozwanego usługi doradztwa w zakresie restrukturyzacji przedsiębiorstw, w zamian za wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 5.000 zł miesięcznie. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 15 sierpnia do dnia 31 października 2017 roku, a należne za ten okres wynagrodzenie wyniosło 12.826,09 zł brutto, 10.817,74 zł netto. Powód wykonał zleczone mu usługi z należytą starannością, a pozwany nie zgłaszał do nich żadnych uwag. Pomimo powyższego pozwany wypłacił zleceniobiorcy wyłącznie kwotę 300 zł.

(pozew k. 9-14)

W dniu 3 października 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 8352/18), który pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W treści sprzeciwu, nie kwestionując zawarcia przedmiotowej umowy pozwany wyjaśnił, że powód nie przedłożył dokumentacji, która pozwoliłaby na weryfikację rzeczywistej liczby roboczogodzin świadczonych na rzecz zleceniodawcy, jak również charakteru czynności wykonanych w ramach umowy, zwłaszcza w kontekście treści § 2 tejże.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 45, sprzeciw od nakazu zapłaty k. 48-51)

W toku dalszego procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

(pismo procesowe k. 63-65, protokół rozprawy k. 144-145)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 sierpnia 2017 roku M. S. zawarł z Wyższą Szkołą (...) w Ł. umowę zlecenia, której przedmiotem było świadczenie przez powoda na rzecz zleceniodawcy usług doradztwa w zakresie restrukturyzacji przedsiębiorstw w zamian za wynagrodzenie miesięczne w wysokości 5.000 zł brutto. Do obowiązków zleceniobiorcy należało w szczególności: analiza i ocena stanu organizacyjnego zleceniodawcy, zidentyfikowanie zagrożeń i problemów zleceniodawcy oraz wskazanie środków zaradczych, zidentyfikowanie i wskazanie szans rozwoju zleceniodawcy, bieżące doradztwo dotyczące działalności zleceniodawcy oraz w zakresie restrukturyzacji przedsiębiorstwa zleceniodawcy. Usługi, o których mowa, powód zobowiązał się świadczyć z należytą starannością. O czasie i sposobie organizacji i wykonania obowiązków wynikających z umowy zleceniobiorca decydował we własnym zakresie.

Umówione wynagrodzenie podlegało zapłacie z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca na podstawie przedłożonego przez zleceniobiorcę rachunku. Wraz z rachunkiem zleceniobiorca był obowiązany załączyć informację o liczbie dni i godzin świadczenia usług w danym miesiącu. Umowa została zawarta na czas oznaczony od dnia 1 sierpnia do dnia 31 października 2017 roku.

Jeszcze przed podpisaniem przedmiotowej umowy strony podjęły współpracę, w ramach której powód brał udział w pracach zespołu, który przygotowywał strategię rekrutacji i promocji szkoły. W owym czasie pozwany borykał się z problemami natury organizacyjnej, brakowało mu bowiem pracowników, którzy zajęliby się rekrutacją studentów. Powód posiadał tymczasem doświadczenie w zakresie rekrutacji pracując wcześniej, jako kierownik działu rekrutacji (...) w Ł.. W ramach prac, o których mowa, strony postanowiły, że w sierpniu podpiszą stosowną umowę zlecenia.

(dowód z przesłuchania powoda 00:05:15-00:15:59 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 7 maja 2019 roku, umowa zlecenia k. 20-21, okoliczności bezsporne)

Po podpisaniu umowy powód w dalszym ciągu brał udział w pracach zespołu ds. rekrutacji i promocji szkoły, w których uczestniczyli również m.in. pracownicy dziekanatu oraz kadra dydaktyczna, która wskazywała, jak promować określone kierunki, na co zwracać uwagę. Powód utrzymywał również stały kontakt z działem rekrutacji, monitorując jego funkcjonowanie. Głównym kontaktem powoda ze strony pozwanego była S. K., zajmująca się materiałami promocyjnymi szkoły. W ramach promocji pozwanego powód podjął współpracę z MPK-Ł., z którym ustalił warunki reklamy na nośnikach stosowanych przez ten podmiot (ekrany (...) w pojazdach, wiaty przystankowe itp.), firmami (...) zajmującymi się reklamą na billboardach, uczestniczył także w rozmowach z innymi podmiotami, m.in. firmą (...), która miała promować pozwanego w mediach społecznościowych. W ramach kampanii promocyjnej na terenie miasta Ł. powód wytypował najlepsze lokalizacje, które miały zagwarantować jak najlepsze jej wyniki. Powód uczestniczył ponadto w tworzeniu bazy dla e-rekrutacji dając wskazówki, w jaki sposób winna być ona skonstruowana, były z nim konsultowane grafiki, redagował teksty, jakie miały być drukowane w prasie, rozpiisał również scenariusze rozmów

telefonicznych dla rekrutacji. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń odnośnie świadczonych przez powoda usług oraz czasu ich świadczenia.

(dowód z przesłuchania powoda 00:05:15-00:15:59 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 7 maja 2019 roku, wydruk wiadomości z poczty e-mail k. 66-130)

W dniu 8 września 2017 roku powód wystawił rachunek do umowy zlecenie za świadczone usługi w miesiącu sierpniu, opiewający na kwotę 2.826,09 zł brutto, 2.383,74 zł netto. Do rachunku załączono wykaz godzin i dni świadczenia usług, z którego wynika, że te były świadczone przez 7 dni w łącznym wymiarze 16 godzin.

W dniu 9 października 2017 roku powód wystawił rachunek do umowy zlecenie za świadczone usługi w miesiącu wrześniu, opiewający na kwotę 5.000 zł brutto, 4.217 zł netto. Do rachunku załączono wykaz godzin i dni świadczenia usług, z którego wynika, że te były świadczone przez 8 dni w łącznym wymiarze 13 godzin.

W dniu 9 listopada 2017 roku powód wystawił rachunek do umowy zlecenie za świadczone usługi w miesiącu wrześniu, opiewający na kwotę 5.000 zł brutto, 4.217 zł netto. Do rachunku załączono wykaz godzin i dni świadczenia usług, z którego wynika, że te były świadczone przez 3 dni w łącznym wymiarze 5 godzin.

Z tytułu wynagrodzenia pozwany w dniu 12 grudnia 2017 roku wypłacił powodowi kwotę 300 zł.

(dowód z przesłuchania powoda 00:05:15-00:15:59 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 7 maja 2019 roku, potwierdzenie przelewu k. 33, rachunek k. 38-40, wykaz k. 41-43, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 24 lipca 2018 roku, doręczonym w dniu 31 lipca 2018 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 10.517,74 zł stanowiącej wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia.

(wezwanie do zapłaty k. 34-35, wydruk ze strony internetowej operatora pocztowego k. 36-37, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, jako częściowo bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości Sądu, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania powoda. Na rozprawie w dniu 7 maja 2019 roku Sąd odstąpił od przeprowadzenia dowodu z przesłuchania pozwanego w charakterze strony z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo osoby uprawnionej do reprezentowania pozwanego. Wyjaśnienia wymaga, że strona pozwana była wzywana do stawiennictwa na rozprawie celem przesłuchania pod rygorem pominięcia tego dowodu w dalszym toku postępowania i pomimo tak oznaczonego rygoru nie stawiała się. Biorąc pod uwagę postulat szybkości postępowania wyrażony w art. 6 k.p.c. oraz przewidzianą w tym przepisie regułę, iż rozstrzygnięcie winno nastąpić na pierwszym posiedzeniu, a także okoliczność, że osoba uprawniona do reprezentowania pozwanego A. B. nie uczestniczyła w pracach z udziałem powoda, Sąd uznał, że odstąpienie od dowodu z przesłuchania pozwanego w charakterze strony i rozpoznanie sprawy na pierwszym posiedzeniu, nie spowoduje szkody dla wyjaśnienia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa zlecenia, której przedmiotem było świadczenie przez powoda (zleceniobiorcę) na rzecz pozwanego (zleceniodawcy) usług doradztwa w zakresie restrukturyzacji przedsiębiorstw, zawarta na czas oznaczony od dnia 15 sierpnia do dnia 31 października 2017 roku. W świetle wyjaśnień powoda Sąd przyjął przy tym, że w ramach zleconych mu obowiązków był on zobowiązany w szczególności do podejmowania działań zmierzających do promowania działalności pozwanego oraz związanych z procesem

rekrutacji studentów. Wątpliwości nie budziło również, jak też wynika to wprost z § 3 ust. 4 umowy, iż powód we własnym zakresie decydował o czasie i sposobie organizacji i wykonania obowiązków wynikających z umowy. Niesporne były ponadto wysokość umówionego wynagrodzenia (5.000 zł brutto miesięcznie), zasady jego wypłaty (po przedłożeniu przez powoda rachunków oraz informacji o liczbie dni i godzin świadczenia usług w danym miesiącu), jak również fakt, iż na poczet tego wynagrodzenia pozwany wypłacił powodowi kwotę 300 zł.

Kwestionując żądanie powoda pozwany podniósł wyłącznie jeden zarzut, a mianowicie, że powód nie przedstawił dokumentacji, która pozwoliłaby zweryfikować rzeczywistą liczbę roboczogodzin świadczonych na rzecz pozwanego, jak również charakteru czynności wykonywanych w ramach przedmiotowej umowy. W ocenie Sądu, w świetle postanowień umowy, wywiedziony przez pozwanego zarzut nie może być uznany za zasadny. W pierwszej kolejności powtórzenia wymaga, iż powód samodzielnie organizował swoją pracę, a zatem to wyłącznie od niego zależało, ile czasu poświęci na realizację obowiązków umownych. Co istotne umowa stron nie zawierała żadnych zapisów, które ustalałyby minimalny okres czasu zlecniodawcy w ramach jednego miesiąca, czy też nakładałyby na powoda konkretne obowiązki, z których musiał się wywiązać. Chęć weryfikacji ze strony pozwanego czasu pracy powoda nie znajduje zatem żadnych podstaw. W umowie brak jest również zapisów, które nakładałyby na powoda wymóg sporządzania sprawozdań, raportów z wykonywanych przez niego zadań. Jedynymi dokumentami, jakie powód miał złożyć, był rachunek wraz z załącznikiem w postaci liczby dni i godzin przeprowadzonych w danych miesiącu. Dokumenty te, co było w sprawie niesporne, powód złożył. Oczywiście dotychczas przeprowadzone rozważania nie oznaczają, że pozwany nie miał prawa do oceny pracy powoda pod kątem wywiązywania się przez niego z zawartej umowy. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, do głównych zadań powoda należało przeprowadzenie działań mających na celu promocję pozwanej szkoły, a także związanych z rekrutacją studentów. Złożone przez powoda wyjaśnienia, a także załączona historia korespondencji e-mail, dają podstawę do wniosku, że z zadań, o których mowa, powód wywiązał się. Nie powielając poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że powód nawiązał współpracę z szeregiem podmiotów ((...) Ł., (...), S., D. G.), celem wykupienia powierzchni reklamowej oraz promowania pozwanego w mediach społecznościowych, zajmował się redagowaniem tekstów promocyjnych do prasy, pisał scenariusze dla rozmów rekrutacyjnych, nadzorował tworzenie bazy e-rekrutacja, oceniał przedkładane mu grafiki, uczestniczył w spotkaniach z pracownikami dziekanatu i kadrą dydaktyczną, pozostawał w stałym kontakcie z S. K., która z ramienia pozwanego zajmowała się działem promocji, nadzorował również funkcjonowanie działu rekrutacji. Wobec faktu, iż pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, z których wynikałoby, że powód wykonywał zleczone mu usługi wadliwie, bez zachowania należytej staranności, czy też w niepełnym zakresie, Sąd uznał, że M. S. wywiązał się z przedmiotowej umowy. Nie budzi przy tym wątpliwości, że to pozwanego obciążała powinność wykazania, że powód nie wykonał umowy zlecenia, jeśli z faktu tego chciał wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.). Na gruncie niniejszej sprawy pozwany nie tylko nie przedstawił dowodów na powyższe, ale także nie zgłosił jakichkolwiek twierdzeń w tym zakresie. Mając na uwadze powyższe, jak również okoliczność, że zarówno okres związania stron umową oraz wysokość należnego powodowi wynagrodzenia, nie były w sprawie sporne, Sąd uznał, że powód może się zasadnie domagać kwoty dochodzonej pozwem. M. S. przysługiwało za okres 2,5 miesiąca wynagrodzenie w łącznej kwocie 12.826,09 zł brutto, a więc 10.817,74 zł netto, na poczet którego otrzymał wyłącznie kwotę 300 zł. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.518 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie

płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość

ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c.

Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało uwzględnione w całości, a zatem powód był uprawniony do żądania zwrotu kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty te złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 300 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. 2015, poz. 1800) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto, na podstawie art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2018, poz. 300), Sąd nakazał zwrócić z funduszy Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powoda kwotę 226 zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu.